

»Gretti!» ropade Pekka, »jag vill gå med dig; vänta!» Så tog han flickan vid handen och gick uppför kullen till Bertils graf.

»Pekka, Pekka! Ni har grävt ner far där, liksom far gjorde med mor.»

»Ja, Gretti, far har i natt gått till Gud för att träffa din mor.» — »Hvarför tog han icke mig med sig, Pekka?» sade hon, i det tårarna tycktes vilja kväfva henne. »Far, hvarför gick du ifrån Gretti?» — »Du sof så godt, att han ej ville väcka dig, barnet mitt, och dessutom ville han, att du skulle stanna hos oss, Gretti. Vi gå snart bort för att träffa din mors faster, och hos henne är godt att vara.» — »Men jag vill icke gå dit långt bort i den svenska skogen.» — »Men med Pavo vill du väl gå och se till bäfverfällorna? Gråt nu ej mera! Kom!»

Och så tog han den lilla flickan på armen och gick nedför kullen. »Nu gå vi till fällorna,» sade han. »Pavo bär dig öfver forsen, och sedan hjälper du oss att flytta in i vårt nya pörte, där du skall ställa till så rart och fint åt oss, Gretti lilla; du skall ställa åt Pavo just som din mor gjorde åt din far och dig. Vill du ej det?» — »Jo,» sade hon. »Det är nog bäst jag börjar strax medan ni äro borta.» — »Pavo kan stanna hos dig och hjälpa dig,» sade Pekka, lätt om hjärtat, då den svåra stunden han tänkt på hela morgonen var öfver.

»Pavo,» sade han och nickade åt honom, »hjälp Gretti att flytta våra saker in i vår nya stuga! Jag går bort till fällorna och skogen.»

9. Skogsmännen.

När Pavo och Pekka senare på kvällen, då Gretti sof på sin mossbädd, sutto för sig själfva, sade den förre:

»Det gick som jag tänkte: vi timrade denna stugan utan nytta; eller hur menar du, Pekka?»